

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI-III-ak/DOII-III-ak/II-js/jo/ak-772-91-845/14/16

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 2031) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 23, z późn. zm.),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 25 sierpnia 2016 r., znak: DLI-III-ak/DOII-III-ak/II-js/jo/ak-772-91-831/14/16, uchylającą w części i w tym zakresie odmawiającą wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, uchylającą w części i w tym zakresie umarzającą postępowanie organu pierwszej instancji, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Nr 11/ZRID/2014 z dnia 11 sierpnia 2014 r., znak: WI.IV.7820.48.2013, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 251 Kaliska – Inowrocław na odcinku od km 19+649 (od granicy województwa kujawsko-pomorskiego) do km 34+200 oraz od km 34+590,30 do km 35+290 wraz z przebudową mostu na rz. Gąsawka w msc. Żnin”.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy - w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 306, III piętro, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji - w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. Urzędzie Miejski w Żninie i Urzędzie Miejskim w Janowcu Wielkopolskim.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Marcin Wójtowicz
DYREKTOR
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 25 sierpnia 2016 r.

DLI-III-ak/DOII-III-ak/II-js/jo/ak-772-91-831/14/16
NK: 126024/16

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*” oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 2031), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, po rozpatrzeniu odwołania Pana Jerzego Niezgody od decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Nr 11/ZRID/2014 z dnia 11 sierpnia 2014 r., znak: WI.IV.7820.48.2013, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 251 Kaliska – Inowrocław na odcinku od km 19+649 (od granicy województwa kujawsko-pomorskiego) do km 34+200 oraz od km 34+590,30 do km 35+290 wraz z przebudową mostu na rz. Gąsawka w msc. Żnin”,

I. Uchylam zaskarżoną decyzję w części dotyczącej działek:

- nr 230/26, nr 259/33 (powstałej z podziału działki nr 259/14), nr 48/2 (powstałej z podziału działki nr 48/1), nr 82/1 (powstałej z podziału działki nr 82), nr 83/1 (powstałej z podziału działki nr 83), z obrębu 0005 Juncewo,
- nr 2/1 (powstałej z podziału działki 2), nr 10/1 (powstałej z podziału działki nr 10), z obrębu 0016 Świątkowo,
- nr 70/1 (powstałej z podziału działki nr 70), z obrębu 0030 Słębowo,
- nr 57/3 (powstałej z podziału działki nr 57), nr 169/1 (powstałej z podziału działki nr 169), nr 212/1 (powstałej z podziału działki nr 212), z obrębu 0026 Sarbinowo,
- nr 49/8 (powstałej z podziału działki nr 49/5), nr 48/1 (powstałej z podziału działki nr 48), z obrębu 0039 Żnin Wieś,
- nr 2649/2, z obrębu 0001 Żnin,

w zakresie dotyczącym przeznaczenia ich do przebudowy dróg wewnętrznych,

i odmawiam wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w tym zakresie.

II. Uchylam zaskarżoną decyzję, w części dotyczącej działek:

- nr 134/1 (powstałej z podziału działki nr 134), z obrębu 0005 Juncewo, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na przebudowie słupa sieci elektroenergetycznej niskiego napięcia, wycince drzewa i przebudowie sieci wodociągowej,
- nr 85/7 (powstałej z podziału działki nr 85/3), z obrębu 0005 Juncewo, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na likwidacji przyłącza wodociągowego i zabezpieczeniu terenu w wyniku wyburzenia budynku nr 3 w miejscowości Juncewo,

- nr 18/3 (powstałej z podziału działki nr 18/1), z obrębu 0033 Ustaszewo, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na przebudowie napowietrznej sieci teletechnicznej i wycince drzewa,

i umarzam postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie.

III. Uchylam:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujące się na stronach 3 i 4, zapisy określające nieruchomości położone poza liniami rozgraniczającymi, na których przewiduje się przebudowę sieci uzbrojenia terenu lub przebudowę dróg innych kategorii, dla których ustanawia się ograniczone korzystanie z nieruchomości dla realizacji inwestycji - w zakresie dotyczącym działki nr 57, z obrębu 0016 Świątkowo (strona 3, wiersz 7 licząc od dołu strony), działki nr 14/1 (powstałej z podziału działki nr 14), z obrębu 0033 Ustaszewo (strona 3, wiersz 3 licząc od dołu strony), działki nr 80/5 (powstałej z podziału działki nr 80/2), z obrębu 0026 Sarbinowo (strona 4, wiersz 10 licząc od góry strony), działki nr 45/7 (powstałej z podziału działki nr 45/3), z obrębu 0039 Żnin Wieś (strona 4, wiersz 25 licząc od dołu strony), działki nr 537/22, z obrębu 0001 Żnin (strona 4, wiersz 23 licząc od dołu strony), działki nr 871/13 (powstałej z podziału działki nr 871/4), z obrębu 0001 Żnin (strona 4, wiersz 22 licząc od dołu strony), działek nr 385 i nr 537/9, z obrębu 0001 Żnin (strona 4, wiersz 21 licząc od dołu strony), działek nr 1020/6, 1020/8, 1020/7, z obrębu 0001 Żnin (strona 4, wiersz 20 licząc od dołu strony)
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący na stronie 2, w wierszu od 24 do 25 licząc od dołu strony, zapis:
„Jednostka ewidencyjna Janowiec Wielkopolski (041903_5), obręb Świątkowo (0016), działki nr:”
- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący na stronie 3, w wierszu 24 licząc od dołu strony, zapis:
„Jednostka ewidencyjna Żnin (041906_4), obręb Żnin (0001), działki nr:”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia:

- na stronie 2, w wierszu od 24 do 25 licząc od dołu strony, nowego zapisu:
„Jednostka ewidencyjna Janowiec Wielkopolski (041903_5), obręb Świątkowo (0016), działki nr: 57 (57/1, 57/2),”
- na stronie 3, w wierszu 24 licząc od dołu strony, nowego zapisu:
„Jednostka ewidencyjna Żnin (041906_4), obręb Żnin (0001), działki nr: 1020/8 (1020/10, 1020/11), 385 (385/1, 385/2), 1020/6, 1020/7,”

IV. Uchylam:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę nr 3, znajdującą się w pkt XII, dotyczącym ustalenia obowiązku przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii, w zakresie:
  - pozycji 1 (strona 18) – dotyczącej działki nr 259/35 (powstałej z podziału działki nr 259/15), z obrębu 0005 Juncewo,
  - pozycji 1 (strona 19) – dotyczącej działki nr 262/1 (powstałej z podziału działki nr 262), z obrębu 0005 Juncewo, działki nr 236/2 (powstałej z podziału działki nr 236/1), z obrębu 0005 Juncewo, działki nr 235/1 (powstałej z podziału działki nr 235), z obrębu 0005 Juncewo,

- pozycji 2 (strona 21) – dotyczącej działki nr 57, z obrębu 0016 Świątkowo,
- pozycji 3 (strona 21) – dotyczącej działki nr 37/5, z obrębu 0033 Ustaszewo, działki nr 20/1 (powstałej z podziału działki nr 20), z obrębu 0033 Ustaszewo, działki nr 14/1 (powstałej z podziału działki nr 14), z obrębu 0033 Ustaszewo,
- pozycji 4 (strona 22) – dotyczącej działki nr 124/1 (powstałej z podziału działki nr 124), z obrębu 0030 Słębowo,
- pozycji 4 (strona 23) – dotyczącej działki nr 135/1, z obrębu 0030 Słębowo,
- pozycji 5 (strona 24) – dotyczącej działki nr 80/5 (powstałej z podziału działki nr 80/2), z obrębu 0026 Sarbinowo, działki nr 81/1 (powstałej z podziału działki nr 81), z obrębu 0026 Sarbinowo,
- pozycji 5 (strona 24 i 25) – dotyczącej działki nr 121/1, z obrębu 0026 Sarbinowo,
- pozycji 5 (strona 25) – dotyczącej działki nr 260/14 (powstałej z podziału działki nr 260/6), z obrębu 0026 Sarbinowo, działki nr 182/3 (powstałej z podziału działki nr 182/2), z obrębu 0026 Sarbinowo, działki nr 194/1 (powstałej z podziału działki nr 194), z obrębu 0026 Sarbinowo, działki nr 126, z obrębu 0026 Sarbinowo,
- pozycji 5 (strona 26) – dotyczącej działki nr 142/1 (powstałej z podziału działki nr 142), z obrębu 0026 Sarbinowo, działki nr 139/1 (powstałej z podziału działki nr 139), z obrębu 0026 Sarbinowo,
- pozycji 6 (strona 27) – dotyczącej działki nr 49/6 (powstałej z podziału działki nr 49/4), z obrębu 0039 Żnin Wieś,
- pozycji 6 (strona 27) – dotyczącej działki nr 45/7 (powstałej z podziału działki nr 45/3), z obrębu 0039 Żnin Wieś,
- pozycji 7 (strona 27) – dotyczącej działki nr 2643, z obrębu 0001 Żnin,
- pozycji 7 (strona 28) – dotyczącej działki nr 2650, z obrębu 0001 Żnin,
- pozycji 7 (strona 29) - dotyczącej działki nr 537/22, z obrębu 0001 Żnin, działki nr 871/13 (powstałej z podziału działki nr 871/4), z obrębu 0001 Żnin, działki nr 537/9, z obrębu 0001 Żnin, działki nr 466/1 (powstałej z podziału działki nr 466), z obrębu 0001 Żnin, działki nr 385, z obrębu 0001 Żnin, działek nr 1020/6 i 1020/8, z obrębu 0001 Żnin,
- pozycji 7 (strona 30) – dotyczącej działki nr 1020/7, z obrębu 0001 Żnin.

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie, w miejsce uchylecia, w tabeli nr 3 znajdującej się w pkt XII, dotyczącym ustalenia obowiązku przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii:
- na stronie 18, nowych zapisów dotyczących działki nr 259/35 (powstałej z podziału działki nr 259/15), z obrębu 0005 Juncewo:

		BY1Z/00006212/9	259/35 (259/15)	Przebudowa sieci teletechnicznej
--	--	-----------------	-----------------	----------------------------------

- na stronie 19, nowych zapisów dotyczących działki nr 262/1 (powstałej z podziału działki nr 262), z obrębu 0005 Juncewo:

BY1Z/00005143/7	262/1 (262)	Przebudowa sieci wodociągowej
-----------------	-------------	-------------------------------

- na stronie 19, nowych zapisów dotyczących działki nr 236/2 (powstałej z podziału działki nr 236/1), z obrębu 0005 Juncewo:

BY1Z/00003543/7	236/2 (236/1)	Przebudowa sieci wodociągowej Przebudowa sieci teletechnicznej
-----------------	---------------	---

- na stronie 19, nowych zapisów dotyczących działki nr 235/1 (powstałej z podziału działki nr 235, z obrębu Juncewo:

BY1Z/00007404/9	235/1 (235)	Przebudowa dróg innej kategorii
-----------------	-------------	---------------------------------

- na stronie 21, nowych zapisów dotyczących działek nr 37/5 i nr 20/1, z obrębu 0033 Ustaszewo:

BY1Z/00000249/5	37/5	Przebudowa dróg innej kategorii
BY1Z/00015555/1	20/1 (20)	Przebudowa dróg innej kategorii

- na stronie 22, nowych zapisów dotyczących działki nr 124/1 (powstałej z podziału działki nr 124, z obrębu 0030 Słębowo):

BY1Z/00015529/0	124/1 (124)	Przebudowa dróg innej kategorii
-----------------	-------------	---------------------------------

- na stronie 23, nowych zapisów dotyczących działki nr 135/1, z obrębu 0030 Słębowo:

BY1Z/00013169/4	135/1	Przebudowa dróg innej kategorii Przebudowa oświetlenia drogowego
-----------------	-------	---

- na stronie 24, nowych zapisów dotyczących działki nr 81/1 (powstałej z podziału działki nr 81), z obrębu 0026 Sarbinowo,

Bez oznaczenia księgi wieczystej	81/1 (81)	Przebudowa sieci teletechnicznej
----------------------------------	-----------	----------------------------------

- na stronie 24, nowych zapisów dotyczących działki nr 121/1, z obrębu 0026 Sarbinowo:

	BY1Z/00019934/0	121/1	Przebudowa sieci wodociągowej
--	-----------------	-------	-------------------------------

- na stronie 25, nowych zapisów dotyczących działki nr 260/14 (powstałej z podziału działki nr 260/6), z obrębu 0026 Sarbinowo:

	BY1Z/00026874/3	260/14 (260/6)	Przebudowa sieci teletechnicznej
--	-----------------	----------------	----------------------------------

- na stronie 25, nowych zapisów dotyczących działki nr 182/2 (powstałej z podziału działki nr 182/3), z obrębu 0026 Sarbinowo:

	BY12700005319/2	182/3 (182/2)	Przebudowa sieci energetycznej Przebudowa sieci teletechnicznej Przebudowa sieci wodociągowej
--	-----------------	---------------	---

- na stronie 25, nowych zapisów dotyczących działki nr 194/1 (powstałej z podziału działki nr 194), z obrębu 0026 Sarbinowo:

	Bez oznaczenia księgi wieczystej	194/1 (194)	Przebudowa sieci teletechnicznej
--	----------------------------------	-------------	----------------------------------

- na stronie 25, nowych zapisów dotyczących działki nr 126, z obrębu 0026 Sarbinowo:

	BY1Z/00003762/8	126	Przebudowa sieci teletechnicznej
--	-----------------	-----	----------------------------------

- na stronie 25, nowych zapisów dotyczących działki nr 142/1 (powstałej z podziału działki nr 142), z obrębu 0026 Sarbinowo:

	BY1Z/00007049/2	142/1 (142)	Przebudowa wodociągu
--	-----------------	-------------	----------------------

- na stronie 26, nowych zapisów dotyczących działki nr 139/1 (powstałej z podziału działki nr 139), z obrębu 0026 Sarbinowo:

		BY1Z/00007049/2	139/1 (139)	Przebudowa sieci teletechnicznej
--	--	-----------------	-------------	----------------------------------

- na stronie 27, nowych zapisów dotyczących działki nr dotyczącej działki nr 49/6 (powstałej z podziału działki nr 49/4), z obrębu 0039 Żnin Wieś,

		BY1Z/00008470/9	49/6 (49/4)	Przebudowa sieci wodociągowej
--	--	-----------------	-------------	-------------------------------

- na stronie 27, nowych zapisów dotyczących działki nr dotyczącej działki nr 2643, z obrębu 0001 Żnin,

		BY1Z/00014233/1	2643	Przebudowa sieci teletechnicznej Przebudowa chodnika
--	--	-----------------	------	---

- na stronie 28, nowych zapisów dotyczących działki nr 2650, z obrębu 0001 Żnin,

		BY1Z/00014233/1	2650	Przebudowa dróg innej kategorii Przebudowa sieci ciepłowniczej Przebudowa chodnika
--	--	-----------------	------	--

- na stronie 29, nowych zapisów dotyczących działki nr 466/1 (powstałej z podziału działki nr 466), z obrębu 0001 Żnin,

		BY1Z/00015250/3	466/1 (466)	Przebudowa drogi innej kategorii
--	--	-----------------	-------------	----------------------------------

- ustalenie w rozstrzygnięciu decyzji, poprzez dodanie, na stronie 30, po zapisie stanowiącym treść pkt XIV, znajdującym się w wierszach od 5 do 7, licząc od dołu strony, nowego zapisu:

XIV.1 Działki, w stosunku do których inwestor przedstawił oświadczenie o prawie do dysponowania nimi na cele budowlane.

Inwestor przedstawił oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, o którym mowa w art. 33 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo budowlane w stosunku do działek:

1. nr 14/1 (powstałej z podziału działki nr 14), z obrębu 0033 Ustaszewo, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na przebudowie zjazdu z drogi wojewódzkiej,

2. nr 124/1 (powstałej z podziału działki nr 124), z obrębu 0030 Słębowo, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na wycince drzew,
3. nr 135/1, z obrębu 0030 Słębowo, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na budowie drogi serwisowej i wycince drzew,
4. nr 80/5 (powstałej z podziału działki nr 80/2), z obrębu 0026 Sarbinowo, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na przebudowie zjazdu,
5. nr 139/1 (powstałej z podziału działki nr 139), z obrębu 0026 Sarbinowo, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na przebudowie zjazdu,
6. nr 45/7 (powstałej z podziału działki nr 45/3), z obrębu 0039 Żnin Wieś, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na przebudowie zjazdu,
7. nr 537/22, z obrębu 0001 Żnin, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na budowie ciągu pieszo-rowerowego,
8. nr 871/13 (powstałej z podziału działki nr 871/4), z obrębu 0001 Żnin, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na wycince drzew,
9. nr 537/9, z obrębu 0001 Żnin, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej - prace polegające na budowie ciągu pieszo-rowerowego i budowie sieci kanalizacji deszczowej.

V. **Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę nr 1, znajdującą się w pkt V dotyczącym zatwierdzenia podziału nieruchomości w zakresie: pozycji 2 (strona 8) – dotyczącej działki nr 1, z obrębu 0016 Świątkowo (wiersz 2 licząc od dołu strony) i pozycji 7 (strona 13) – dotyczącej działki nr 1003/2, z obrębu 0001 Żnin (wiersz 17 licząc od dołu strony),

i orzekam w tym zakresie poprzez:

– ustalenie, w miejsce uchylecia, nowych zapisów tabeli nr 1:

– na stronie 8:

	BY1Z/00026351/1	1	1/2	1/1
	BY1Z/00015530/0	57	57/1	57/2

– na stronie 13:

	BY1Z/00003611/5	1003/2	1003/4	1003/3
--	-----------------	--------	---------------	--------

	Brak oznaczenia księgi wieczystej	1020/8	1020/10	1020/11
	Brak oznaczenia księgi wieczystej	385	385/1	385/2

- zatwierdzenie mapy z projektem podziału działki nr 57, z obrębu 0016 Świątkowo, według projektu podziału przyjętego do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego przez Starostę Żnińskiego w dniu 7 marca 2016 r. pod numerem ewidencyjnym P.0419.2016.2.2016, która stanowi załącznik nr 4 do niniejszej decyzji,
- zatwierdzenie mapy z projektem podziału działki nr 1020/8, z obrębu 0001 Żnin, według projektu podziału przyjętego do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego przez Starostę Żnińskiego w dniu 18 kwietnia 2016 r. pod numerem ewidencyjnym P.0419.2016.4.2016, która stanowi załącznik nr 5 do niniejszej decyzji,
- zatwierdzenie mapy z projektem podziału działki nr 385, z obrębu 0001 Żnin, według projektu podziału przyjętego do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego przez Starostę Żnińskiego w dniu 30 maja 2016 r. pod numerem ewidencyjnym P.0419.2016.811, która stanowi załącznik nr 6 do niniejszej decyzji,

VI. Uchylam:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 5, zapis stanowiący dotychczasową treść punktu II, dotyczącego określenia linii rozgraniczających teren inwestycji,
- mapę w skali 1:500 przedstawiającą proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, stanowiącą załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie, w miejsce uchylecia, zapisu stanowiącego nową treść punktu II:

„II. Określenie linii rozgraniczających teren.

„Linie rozgraniczające teren inwestycji (opisane linią przerywaną koloru czerwonego), zostały uwidocznione na mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi w skali 1:500, stanowiącej integralną część decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej”,

- zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, nowej mapy w skali 1:500 przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, określającej linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji, stanowiącej załącznik nr 1.1 - 1.13 do niniejszej decyzji,

VII. Uchylam:

- arkusze nr 1/22, 7/22, 8/22, 10/22, 11/22, 13/22, 15/22, 17/22, 18/22, 21/22, 22/22 (Tom I, Rysunek Nr 2) i nr 1/1 (Tom I, Rysunek nr 2.1) Planu Zagospodarowania Terenu, będącego częścią projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie, poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylecia:

- arkuszy zamiennych nr 1/22, 7/22, 8/22, 10/22, 11/22, 13/22, 15/22, 17/22, 18/22, 21/22, 22/22 (Tom I, Rysunek Nr 2) i nr 1/1 (Tom I, Rysunek nr 2.1) Planu Zagospodarowania Terenu, które stanowią załączniki nr 2.1-2.12 do niniejszej decyzji,

- wykazu działek objętych przedmiotową inwestycją drogową, stanowiącego załącznik nr 3 do niniejszej decyzji.

VIII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 1 lipca 2013 r., znak: ZDW.T4a.5111.183a.13, uzupełnionym pismami z dnia 30 lipca 2013 r., znak: ZDW.T4a.5111.385.13, z dnia 30 sierpnia 2013 r., znak: ZDW.T4a.5111.438.13, z dnia 4 października 2013 r., znak: ZDW.T4a.5111.512.13, z dnia 11 marca 2014 r., znak: ZDW.T4a.5111.105.14, z dnia 8 kwietnia 2014 r., znak: ZDW.T4a.5111.134.14, z dnia 13 maja 2014 r., znak: ZDW.4Ta.5111.184.14, z dnia 4 czerwca 2014 r., znak: ZDW.T4a.5111.211.14 oraz z dnia 16 czerwca 2014 r., znak: ZDW.T4a.5111.240.14 Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego, reprezentowany przez Pana Mirosława Kielnika, Dyrektora Zarządu Dróg Wojewódzkich w Bydgoszczy, zwany dalej „inwestorem”, wystąpił do Wojewody Kujawsko-Pomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 251 Kaliska – Inowrocław na odcinku od km 19+649 (od granicy województwa kujawsko-pomorskiego) do km 34+200 oraz od km 34+590,30 do km 35+290 wraz z przebudową mostu na rz. Gąsawka w msc. Żnin”. Inwestor wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Kujawsko-Pomorski wydał w dniu 11 sierpnia 2014 r. decyzję Nr 11/ZRID/2014, znak: WI.IV.7820.48.2013, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 251 Kaliska – Inowrocław na odcinku od km 19+649 (od granicy województwa kujawsko-pomorskiego) do km 34+200 oraz od km 34+590,30 do km 35+290 wraz z przebudową mostu na rz. Gąsawka w msc. Żnin”, zwaną dalej „decyzją Wojewody Kujawsko-Pomorskiego” oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności

Od *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* odwołanie do Ministra Infrastruktury i Rozwoju, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniósł Pan Jerzy Niezgoda.

W odwołaniu z dnia 29 sierpnia 2014 r. [nadanym w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1529, z późn. zm.), w tym samym dniu], Pan Jerzy Niezgoda zarzucił *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* naruszenie art. 7 oraz art. 107 § 3 *kpa*, a także naruszenie art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”.

W uzasadnieniu odwołania Pan Jerzy Niezgoda wskazał, że zgodnie z projektem przedmiotowej inwestycji drogowej jezdnia drogi wojewódzkiej ma zostać przybliżona do okien jego domu mieszkalnego na odległości mniejsze, niż zezwala na to przepis art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych*. W ocenie skarżącego, w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej, dojdzie do zbliżenia jezdnii drogi wojewódzkiej na „nienormalną” odległość, co będzie sprzeczne z ww. przepisem.

Zdaniem skarżącego, w należącym do niego domu prawdopodobnie wzrośnie, powyżej poziomów przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826), natężenie hałasu powodowanego ruchem pojazdów poruszających się drogą wojewódzką. Pan Jerzy Niezgoda podniósł ponadto, iż projekt budowlany przebudowy skrzyżowania drogi wojewódzkiej nr 251 z drogą powiatową nr 2340C Słabomierz - Żnin, przewiduje likwidację zjazdu z drogi powiatowej na teren siedliska prowadzonego przez niego gospodarstwa rolnego. Skarżący zaznaczył, że uniemożliwi to wyjazd maszyn rolniczych oraz ich wjazd na teren jego gospodarstwa.

Z powyższych względów, według Pana Jerzego Niezgody, projekt planowanej inwestycji drogowej jest sprzeczny z przepisami prawa, a realizacja inwestycji uniemożliwi normalne funkcjonowanie

prowadzonego przez niego gospodarstwa rolnego oraz zakłóci wypoczynek osób zamieszkujących dom sąsiadujący z rozbudowywaną drogą. Wobec powyższego, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W piśmie z dnia 25 września 2014 r., stanowiącym uzupełnienie ww. odwołania, Pan Jerzy Niezgoda zwrócił się do organu odwoławczego o sprawdzenie, czy planowana inwestycja drogowa została zaprojektowana w sposób zgodny z wymogami określonymi w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. e oraz art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 290), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych* (w zakresie dotyczącym terenu niezabudowanego), a także § 8 ust. 2 pkt 7 oraz § 8 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r., poz. 462, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*”.

Z kolei w piśmie z dnia 14 października 2014 r., które wpłynęło do Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w dniu 16 października 2016 r., Pan Jerzy Niezgoda zwrócił się o uwzględnienie w postępowaniu odwoławczym, że planowana rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 251 Inowrocław - Kaliska nie będzie jedyną inwestycją drogową realizowaną na gruntach należącej do niego działki o nr ew. 32, położonej w Żninie Wsi. Skarżący wskazał, że trwają prace projektowe dotyczące budowy drogi ekspresowej S5, mającej przebiegać w odległości kilkudziesięciu metrów od jego zabudowań i do uciążliwości (hałas, zanieczyszczenia powietrza, wibracje) powodowanych ruchem pojazdów poruszających się drogami wojewódzką nr 251 i powiatową nr 2304C, dojdą jeszcze uciążliwości powodowane ruchem pojazdów jadących drogą S5.

Pan Jerzy Niezgoda wskazał również, że planowana rozbudowa skrzyżowania drogi wojewódzkiej nr 251 z drogą powiatową nr 2304C, realizowana ma być częściowo na gruntach wchodzących w skład siedliska należącej do niego działki o nr ew. 32. Skarżący zaznaczył, że jest to części działki, która podlega ochronie przed uciążliwościami (hałas, zanieczyszczenia powietrza, wibracje) powodowanymi ruchem pojazdów. Ponadto, według Pana Jerzego Niezgody, planowana rozbudowa skrzyżowania drogi wojewódzkiej 251 z drogą powiatową nr 2304C mogłaby być zrealizowana na przyległych do skrzyżowania działkach o nr ew. 22/1 i 21, czyli w terenie niezabudowanym.

Wskazując, że w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji oraz budowy drogi S5, zabudowania jego gospodarstwa rolnego otoczone zostaną ruchliwymi drogami publicznymi, co uniemożliwi funkcjonowanie jego gospodarstwa, a hałas, wibracje i zanieczyszczenie powietrza powodowane ruchem pojazdów, nie pozwolą na normalne korzystanie z budynku mieszkalnego, skarżący wniósł, o wprowadzenie zmian do projektów planowanych inwestycji.

Opisane powyżej odwołanie wniesiono w terminie.

Uwzględniając fakt, iż obecnie właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r., poz. 1907, ze zm.) – jest Minister Infrastruktury i Budownictwa, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Minister Infrastruktury i Budownictwa (wcześniej postępowanie odwoławcze prowadził Minister Infrastruktury i Rozwoju) rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione w odwołaniu i uzupełniających je pismach.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż w dniu 27 października 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1590), zwana dalej „*ustawą zmieniającą*”, której art. 1 wprowadził zmiany m.in. w przepisach rozdziału 2a *specustawy drogowej* regulującego postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 *ustawy zmieniającej*, do postępowań w sprawach prowadzonych na podstawie *specustawy drogowej*, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie *ustawy zmieniającej* stosuje się przepisy dotychczasowe. W myśl zaś art. 5 ust. 2 *ustawy zmieniającej* do postępowań, o których mowa w ust. 1, na wniosek właściwego zarządcy drogi, stosuje się przepisy art. 11f ust. 1 pkt 8 lub art. 12 ust. 7 i 8 *specustawy drogowej* w brzmieniu nadanym *ustawą zmieniającą*.

Wobec nie złożenia przez *inwestora* wniosku, o którym mowa w art. 5 ust. 2 *ustawy zmieniającej*, w przedmiotowym postępowaniu stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej wystąpił do Wojewody Kujawsko – Pomorskiego Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego, reprezentowany przez Pana Mirosława Kielnika, Dyrektora Zarządu Dróg Wojewódzkich w Bydgoszczy.

Przed złożeniem wniosku, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, *inwestor* uzyskał następujące opinie:

- Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego, wyrażoną w uchwale nr 47/1436/12 z dnia 21 listopada 2012 r.,
- Burmistrza Żnina z dnia 14 września 2012 r., znak: DRI.7234.2.46.2012 oraz z dnia 18 listopada 2013 r., znak: DRI.7242.99.2013.

Ponadto, przed złożeniem wniosku, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, *inwestor* zwrócił się pismem z dnia 27 sierpnia 2012 r., znak: GD/12/A/221/DW251, do Burmistrza Janowca Wielkopolskiego z prośbą o wydanie opinii do wniosku w przedmiocie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Niewydanie opinii w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się o nią przez *inwestora*, zgodnie z treścią art. 11b ust. 2 *specustawy drogowej*, uznano za brak zastrzeżeń do wniosku.

Pismem z dnia 28 sierpnia 2012 r., znak: GD/12/A/222/DW251, *inwestor* wystąpił do Zarządu Powiatu w Żninie o wydanie opinii do wniosku w przedmiocie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Zgodnie z treścią art. 11b ust. 2 *specustawy drogowej* niewydanie opinii w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się o nią przez *inwestora*, traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:500, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleńiami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy Prawo*

budowlane. Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- decyzję Burmistrza Żnina z dnia 2 grudnia 2011 r., znak: MRŚ.6220.6.2011, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”,
- decyzją Starosty Żnińskiego z dnia 21 stycznia 2013 r., znak: OŚ.6341.34.2012, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego,
- decyzją Starosty Żnińskiego z dnia 21 stycznia 2013 r., znak: OŚ.6341.36.2012, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego, sprostowaną postanowieniem Starosty Żnińskiego z dnia 11 lutego 2013 r., znak: OŚ.6341.36.1.2012.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz w *rozporządzeniu w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, *inwestor* załączył do wniosku także opinie:

- Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 4 lipca 2012 r., znak: WU OZ.DB.ZAR.5152.63.10.2012.TZ oraz z dnia 7 listopada 2013 r., znak: WU OZ.DB.ZAR.5152.3.20.2013.TZ,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu z dnia 7 września 2012 r., znak: ZZ-2125-34/12 i z dnia 20 listopada 2013 r., znak: ZS-2125-40/13,
- Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Bydgoszczy z dnia 10 lipca 2012 r., znak: 1302/12,
- Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Transportu Drogowego z dnia 16 lipca 2012 r.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2012 r., znak: OKI-522/II/46/2012, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu zwrócił *inwestorowi* wniosek o zaopiniowanie przedmiotowego zadania inwestycyjnego wskazując, że zamierzona inwestycja nie polega na wykonaniu urządzeń wodnych oraz wykonaniu obiektów budowlanych i robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Powyższe powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie jest wymagana opinia dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2012 r., znak: 006/5140/0017/12/04481/KP, Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu odmówił wszczęcia postępowania w sprawie wydania opinii dotyczącej przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego wyjaśniając, że planowana inwestycja nie leży na terenach górniczych. Ze względu na powyższe w przedmiotowej sprawie nie jest wymagana opinia właściwego organu nadzoru górniczego.

Ponadto, pismem z dnia 25 czerwca 2012 r., znak: GD/12/A/0147/DW251, *inwestor* wystąpił o wydanie opinii do spółki PKP S.A. Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Gdańsku. Brak odpowiedzi w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, zgodnie z art. 11d ust. 2 *specustawy drogowej*, potraktowano jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza obszarem pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, ani nie znajduje się w obszarze miejscowości uzdrowiskowych, co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz ministra właściwego do spraw zdrowia.

Do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane przepisami odrębnymi akty administracyjne:

- decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach,
- ww. decyzje Starosty Żnińskiego udzielające pozwoleń wodnoprawnych.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11b oraz art. 11d ust. 1 *specustawy drogowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Kujawsko-Pomorski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski, pismem z dnia 20 listopada 2013 r., znak: WI.IV.7820.48.2013, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczeń:

- w Kujawsko-Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy w dniach od 25 listopada do 10 grudnia 2013 r.,
- w Urzędzie Miejskim w Żninie w dniach od 27 listopada do 11 grudnia 2013 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Miejskim w Janowcu Wielkopolskim w dniach od 27 listopada do 11 grudnia 2013 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w prasie lokalnej – bydgoskie i toruńskie wydania „Gazety Wyborczej” z dnia 29 listopada 2013 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji. W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające dokonanie obwieszczeń o wszczęciu przedmiotowego postępowania, a także zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomień o wszczęciu postępowania przez dotychczasowych właścicieli nieruchomości oraz użytkowników wieczystych.

W toku postępowania przed Wojewodą Kujawsko-Pomorskim strony postępowania wniosły zastrzeżenia i wnioski, które organ pierwszej instancji przesłał *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do zagadnień poruszonych przez strony postępowania.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Kujawsko-Pomorski wydał w dniu 11 sierpnia 2014 r. decyzję Nr 11/ZRID/2014, znak: WI.IV.7820.48.2013, o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Kujawsko-Pomorski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*. W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ I instancji, mając na względzie opinię przedstawioną przez *inwestora*, ustosunkował się do zarzutów i wniosków podniesionych przez strony postępowania.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Kujawsko-Pomorski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowej tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Kujawsko-Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy w dniach od 13 do 27 sierpnia 2014 r.,
- w Urzędzie Miejskim w Żninie w dniach od 20 sierpnia do 3 września 2014 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Miejskim w Janowcu Wielkopolskim w dniach od 19 sierpnia do 3 września 2014 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w prasie lokalnej – bydgoskie i toruńskie wydania „Gazety Wyborczej” z dnia 19 sierpnia 2014 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując *decyzję Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapy w skali 1:500 przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz linie rozgraniczające teren, stanowiące załącznik nr 1 do decyzji, będące jej integralną częścią).

Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektami podziałów nieruchomości wraz z wykazami zmian gruntowych, stanowiące załącznik nr 2 do decyzji, będące jej integralną częścią).

Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany, stanowiący załącznik nr 3 do decyzji, będący jej integralną częścią. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Województwa Kujawsko-Pomorskiego, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. W decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej organ I instancji ustalił również obowiązek dokonania przebudowy sieci uzbrojenia terenu i dróg innych kategorii, określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków, a także zezwolił na ich wykonanie.

Zaskarżona *decyzja Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* określa również termin wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, o którym mowa w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*. Pozytywnie należy ocenić określenie przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej* – terminu wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia ustatecznienia się decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (najkrótszy dopuszczalny termin). Organ zobowiązany był bowiem wyznaczyć taki termin wobec uzasadnionego wystąpienia przez *inwestora* o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno–reformacyjnej. Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Analizując *decyzję Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* organ odwoławczy stwierdził, iż w ramach przedmiotowej inwestycji drogowej Wojewoda Kujawsko-Pomorski zezwolił na realizację prac polegających na przebudowie dróg wewnętrznych.

Zgodnie z art. 11f ust.1 pkt 8 lit. f, g i h *specustawy drogowej*, w brzmieniu obowiązującym na dzień złożenia przez *inwestora* wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby ustalenia dotyczące określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązku w zakresie przebudowy dróg innych kategorii, jak również dotyczące zezwolenia na wykonanie tego obowiązku. Niemniej powyższe przepisy nie znajdują zastosowania w odniesieniu do działek stanowiących drogi wewnętrzne. Na przedmiotowych działkach, są bowiem posadowione drogi wewnętrzne, a nie drogi publiczne, którym została nadana odpowiednia kategoria.

W myśl art. 1 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych*, drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Ustawodawca dzieli drogi publiczne ze względu na ich funkcje na drogi krajowe, wojewódzkie, powiatowe i gminne. Każda z tych kategorii dróg publicznych winna spełniać określone parametry techniczne oraz warunki formalne i prawne, tzn. zaliczenie do danej kategorii dróg winno nastąpić w formie przewidzianej prawem, tj. w formie uchwały rady gminy, rady powiatu, sejmiku wojewódzkiego w odniesieniu do odpowiednio dróg gminnych, powiatowych i wojewódzkich, czy też w drodze rozporządzenia Ministra właściwego do spraw transportu – w odniesieniu do dróg krajowych.

Stosownie do treści art. 8 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych* drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi.

Specustawa drogowa dotyczy realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Z jej treści nie wynika, aby można było na podstawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rozbudowywać/przebudowywać drogi wewnętrzne. Dalej wskazać należy, iż wojewoda nie jest organem właściwym do wydawania decyzji w sprawie dróg wewnętrznych. Zgodnie z art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej*, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*, z wyjątkiem art. 28 ust. 2. W przepisie art. 82 ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* określającym właściwość rzeczową wojewody jako organu architektoniczno-budowlanego pierwszej instancji nie wymienione zostały drogi wewnętrzne. W wydanym na podstawie art. 82 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane* rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie obiektów i robót budowlanych, w sprawach których organem pierwszej instancji jest wojewoda (Dz. U. Nr 235, poz. 1539, z późn. zm.), również nie wskazano dróg wewnętrznych.

Zatem realizacja prac polegających na przebudowie dróg wewnętrznych, nie jest możliwa w oparciu o przedmiotową decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Wobec powyższego, pismem z dnia 20 maja 2015 r., znak: DOII-II-jo/ak-772-91-1106/14/15, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do przedstawienia stanowiska projektanta przedmiotowej inwestycji drogowej, czy zamierzenie budowlane objęte *decyzją Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* będzie mogło samodzielnie funkcjonować bez działek niezbędnych do przebudowy dróg wewnętrznych.

Przy piśmie dnia 16 lipca 2015 r., znak: ZDW.T4a.5111.199.15, *inwestor* przekazał stanowisko projektanta z dnia 15 lipca 2015 r., zgodnie z którym przedmiotowe zamierzenie budowlane będzie mogło funkcjonować bez konieczności zajmowania działek niezbędnych do przebudowy dróg wewnętrznych.

Analizując dalej akta sprawy zakończonej wydaniem *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* organ odwoławczy stwierdził, iż działki nr 385, nr 1020/6, nr 1020/7 oraz nr 1020/8, z obrębu 0001 Żnin, stanowiące istniejący pas drogi wojewódzkiej nr 251, są jedynie w części zajęte pod przedmiotową inwestycję drogową. Niemniej jednak, linie rozgraniczające teren na ww. działkach nie zostały określone w sposób prawidłowy, bowiem nie stanowią one zamkniętego obszaru. Liniami rozgraniczającymi teren inwestycji może być objęty jedynie teren niezbędny dla planowanych obiektów budowlanych, który stanowił będzie inwestycję drogową, tj. jedynie tę część nieruchomości, na której przewiduje się realizację inwestycji w zakresie inwestycji drogowej. Wskazać bowiem należy, że na gruncie *specustawy drogowej* linie rozgraniczające teren inwestycji powinny obejmować teren, który przeznaczony jest pod pas drogowy projektowanej drogi. Zakres zajęcia tego terenu wynika z kolei

z projektu budowlanego, który jest niezbędnym elementem wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a następnie stanowi integralną część tej decyzji, jako jeden z załączników.

Dodatkowo zauważyć należy, iż w *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* organ I instancji błędnie określił ograniczenia w korzystaniu z ww. nieruchomości dla realizacji obowiązku dotyczącego przebudowy drogi wojewódzkiej nr 251, a więc drogi publicznej tej samej kategorii, której dotyczy wydane przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego zezwolenie na realizację inwestycji. W decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie można określać ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji takich obowiązków, jak przebudowa tej samej drogi, której budowy/rozbudowy dotyczy decyzja. Na podstawie przepisu art. 11f ust.1 pkt. 8 lit. f *specustawy drogowej* ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości mogą być ustalone jedynie dla realizacji obowiązku przebudowy dróg publicznych innych kategorii, który powstał wskutek kolizji lub sposobu włączenia nowej drogi do sieci istniejących dróg publicznych (por. M. Wolanin, Komentarz do ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2010, s. 163).

Stosownie do art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt. 6 *specustawy drogowej*, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych lub własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych lub gminnych. Powyższy skutek nie następuje jedynie w sytuacji, gdy dany podmiot, tj. Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego jest już właścicielem nieruchomości, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*. W przeciwnym razie koniecznym jest określenie zakresu terytorialnego przedsięwzięcia poprzez objęcie liniami rozgraniczającymi niezbędnej części nieruchomości, która nie stanowi własności odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, oraz dokonanie jej podziału, zgodnie z art. 12 ust. 2 *specustawy drogowej*.

Przy tym podkreślić należy, iż jedynie ww. działki nr 1020/6 oraz nr 1020/7 stanowią własność Województwa Kujawsko-Pomorskiego w trwałym zarządzie Kujawsko-Pomorskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Bydgoszczy. Natomiast właścicielem działek nr 385 oraz nr 1020/8 jest Skarb Państwa. Wobec powyższego koniecznym okazało się dokonanie podziału działek nr 385 oraz nr 1020/8, w miejscu określonym nowymi liniami rozgraniczającymi teren inwestycji.

Dokonanie podziału ww. działek zgodnie z liniami rozgraniczającymi teren inwestycji było konieczne z uwagi na skutki, jakie wynikają z art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*. Województwo Kujawsko-Pomorskie nie może stać się z mocy prawa, z dniem w którym decyzja o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji stanie się ostateczna, właścicielem całych działek nr 385 oraz nr 1020/8, gdyż jedynie ich część, jako niezbędna dla planowanych obiektów budowlanych, przeznaczona pod rozbudowę drogi wojewódzkiej nr 251, powinna znajdować się w liniach rozgraniczających teren inwestycji.

Zauważyć jednocześnie należy, iż jak wynika ze stanowiska projektanta, które stanowiło załącznik do ww. pisma *inwestora* z dnia 16 lipca 2015 r., część działki nr 57, z obrębu 0016 Świątkowo jest niezbędna pod budowę ciągu pieszo-rowerowego oraz kanału technologicznego. Jak wynika z analizy projektu budowlanego, projektowany ciąg pieszo-rowerowy oraz kanał technologiczny powinny znajdować się w pasie drogowym drogi wojewódzkiej nr 251, jako część tego pasa. W konsekwencji działka nr 57 nie powinna być przeznaczona pod przebudowę dróg innych kategorii, a powinna być w części objęta liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, w zakresie niezbędnym do budowy ww. ciągu i kanału technologicznego.

Organ odwoławczy, po dokonaniu szczegółowej analizy akt sprawy zakończonej wydaniem *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*, stwierdził również błędy odnośnie działek objętych obowiązkiem przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu i dróg publicznych innej kategorii.

Jak już to zostało wyjaśnione powyżej, zgodnie z art. 11f ust.1 pkt 8 lit. e, f, g i h *specustawy drogowej* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby ustalenia dotyczące określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków w zakresie przebudowy dróg innych kategorii lub dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, jak również dotyczące zezwolenia na wykonanie tych obowiązków.

W decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – o czym była już mowa powyżej - nie można określać ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji takich obowiązków, jak przebudowa tej samej drogi, której budowy/rozbudowy dotyczy wydana decyzja. Natomiast w tabeli Nr 3 znajdującej się w pkt XII zaskarżonej decyzji, dotyczącej ustalenia obowiązku przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii, organ I instancji zezwolił na ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości wskazując jako zakres robót prace polegające m.in. na przebudowie drogi wojewódzkiej nr 251.

Zgodnie z art. 2 pkt. 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.), przez sieci uzbrojenia terenu rozumie się wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, jak: tunele, przejścia, parkingi, zbiorniki itp.

W decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie można określać ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji prac polegających wyłącznie na demontażu sieci uzbrojenia terenu, czy też zabezpieczenie trasy pod przyszłe uzbrojenie terenu przebiegające pod drogą, jeśli prace te nie stanowią przebudowy, o której mowa w art. 3 pkt 7a ustawy *Prawo budowlane*. Stosownie bowiem do treści art. 3 pkt 7a ustawy *Prawo budowlane*, przez przebudowę należy rozumieć wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego.

Ponadto, zgodnie z art. 3 pkt 6 ustawy *Prawo budowlane*, przez budowę należy rozumieć wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego. Mając na uwadze powyższe różnice dotyczące zakresu prac objętych budową i przebudową oraz treść art. 11f ust.1 pkt 8 lit. e, f, g *specustawy drogowej*, należy stwierdzić, iż w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie można określać ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązku polegającego na budowie sieci uzbrojenia terenu.

Natomiast analiza zaskarżonej *decyzji Wojewody Kujawsko – Pomorskiego*, projektu budowlanego zatwierdzonego tą decyzją oraz wyjaśnień *inwestora* wykazała, iż organ I instancji zezwolił na ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości m.in. dla wykonania prac polegających na przebudowie zjazdu, wycince drzew, budowie drogi serwisowej, budowie ciągu pieszo-rowerowego i budowie sieci kanalizacji deszczowej.

Ww. roboty budowlane nie mieszczą się w zakresie dyspozycji art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i f *specustawy drogowej*. Realizacja tychże prac w oparciu o przedmiotową decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest możliwa jedynie w przypadku przedłożenia, zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 2 ustawy *Prawo budowlane*, przez *inwestora* oświadczenia o posiadaniem praw do dysponowania ww. nieruchomościami na cele budowlane.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy podjął czynności wyjaśniające w ww. zakresie, w tym m.in. wezwał *inwestora* do przedłożenia oświadczeń o posiadaniem praw do dysponowania na cele budowlane nieruchomościami przeznaczonymi do wykonania prac nie mieszczących się w zakresie dyspozycji art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i f *specustawy drogowej*.

W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego (korespondencja organu odwoławczego z *inwestorem*) ustalono rzeczywisty zakres i charakter prac na działkach wymienionych w *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* jako niezbędnych w celu realizacji obowiązku dokonania przebudowy istniejących sieci uzbrojenia terenu i przebudowy dróg innych kategorii, co znalazło swój wyraz w korekcie *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* dokonanej w pkt IV i V niniejszej decyzji, o której będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji. Ponadto, w wyniku przeprowadzonego przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego ustalono również, iż prace określone jako „demontaż”, czy „zabezpieczenie trasy”, dotyczą w istocie przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu.

Natomiast dla działek nr 14/1 (powstałej z podziału działki nr 14), z obrębu 0033 Ustaszewo, nr 124/1 (powstałej z podziału działki nr 124), z obrębu 0030 Słębowo, nr 135/1, z obrębu 0030 Słębowo, nr 80/5 (powstałej z podziału działki nr 80/2), z obrębu 0026 Sarbinowo, nr 139/1 (powstałej z podziału działki nr 139), z obrębu 0026 Sarbinowo, nr 45/7 (powstałej z podziału działki nr 45/3), z obrębu 0039 Żnin Wieś, nr 537/22, z obrębu 0001 Żnin, nr 871/13 (powstałej z podziału działki nr 871/4), z obrębu 0001 Żnin, nr 537/9, z obrębu 0001 Żnin - zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 2 ustawy *Prawo budowlane* - inwestor przedłożył oświadczenie o posiadaniu prawa do dysponowania nimi na cele budowlane w celu realizacji na nich prac niemieszczących się w zakresie dyspozycji art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i f *specustawy drogowej*.

Jednocześnie, w związku z brakiem posiadania prawa do dysponowania działkami nr 134/1 (powstałej z podziału działki nr 134), z obrębu 0005 Juncewo, nr 85/7 (powstałej z podziału działki nr 85/3), z obrębu 0005 Juncewo i nr 18/3 (powstałej z podziału działki nr 18/1), z obrębu 0033 Ustaszewo, w piśmie z dnia 15 czerwca 2015 r., znak: ZDW.T4a.5111.153.1.15, inwestor wniósł o wyłączenie tych nieruchomości z zakresu inwestycji.

Konsekwencją opisanych powyżej działań podjętych w toku postępowania odwoławczego w sprawie *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* oraz złożonych przez inwestora wyjaśnień i dokumentów były pisma organu odwoławczego, w których inwestor został wezwany do przedłożenia, w odpowiedniej ilości egzemplarzy, dokumentacji mapowej i projektowej, uwzględniającej konieczność wyeliminowania wskazanych powyżej uchybień oraz wprowadzenia wnioskowanych przez inwestora zmian.

Zamiany dokonane przez organ odwoławczy, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*, szczegółowo określone w punktach I-VII niniejszej decyzji, są konsekwencją przedstawionego powyżej stanowiska oraz wskazanych działań podjętych przez organ odwoławczy w trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego.

Brak możliwości przebudowy dróg wewnętrznych w oparciu o decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w ocenie organu odwoławczego, winno skutkować odmową wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w tym zakresie. Organ odwoławczy uchyla zaskarżoną decyzję w części i rozstrzyga sprawę w tym zakresie co do istoty, jeżeli dojdzie do przekonania, że zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa w określonej części. Decyzja jest zaś nieprawidłowa, gdy postępowanie wyjaśniające lub tylko sama ocena zaskarżonej decyzji (jej części) wykazały, że narusza ona przepisy prawa materialnego albo jest niezasadna.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w pkt I niniejszej decyzji organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w części i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, poprzez odmowę wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w zakresie przebudowy dróg wewnętrznych na wskazanych działkach.

Mając na uwadze rezygnację przez inwestora z prac przewidzianych do wykonania na działce nr 134/1 (powstałej z podziału działki nr 134), z obrębu 0005 Juncewo, działce nr 85/7 (powstałej z podziału działki nr 85/3), z obrębu 0005 Juncewo i działce nr 18/3 (powstałej z podziału działki nr 18/1), z obrębu 0033 Ustaszewo, uznać należy, iż postępowanie prowadzone w przedmiocie tych działek stało się bezprzedmiotowe.

Przepis art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* nie precyzuje przyczyn umorzenia w postępowaniu odwoławczym postępowania pierwszej instancji, niemniej w doktrynie i orzecznictwie sądów administracyjnych powszechnie przyjmuje się, że organ umarzając postępowanie organu pierwszej instancji, kieruje się przesłankami określonymi w art. 105 § 1 *kpa*, czyli spowodowaną jakimikolwiek przyczynami bezprzedmiotowością postępowania (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2010 r., sygn. akt VII SA/Wa 245/10).

Stosownie do treści art. 105 § 1 *kpa*, w sytuacji, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 *kpa*, to brak przedmiotu postępowania.

Przesłanka bezprzedmiotowości występuje wtedy, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie ma postaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego, czy też tylko w drodze postępowania administracyjnego prowadzonego przed rozstrzygającym w sprawie organem pierwszej instancji. Postępowanie administracyjne może więc toczyć się jedynie w sytuacji, gdy ma swój „przedmiot”. Przedmiotem procesu administracyjnego jest natomiast konkretna sprawa indywidualnego podmiotu, w której na podstawie przepisów prawnych powszechnie obowiązujących organy administracyjne są władne podjąć decyzję administracyjną, albo orzekając w niej o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu, albo stwierdzając o niedopuszczalności takiego orzekania.

Bezprzedmiotowe może być postępowanie zarówno z powodu braku przedmiotu faktycznego do rozpoznania sprawy, jak również z powodu braku podstawy prawnej do wydania decyzji w zakresie żądania wnioskodawcy. W takiej sytuacji drogę do konkretyzacji praw lub obowiązków zamyka, a jednocześnie kończy bieg postępowania w danej instancji, umorzenie postępowania (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 sierpnia 1999 r., sygn. akt IV SA 1167/97, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 lipca 2010 r., sygn. akt VII SA/Wa 292/10, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt II SA/OI 190/10).

Zgodnie z regułą zawartą w art. 61 § 1 *kpa* postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z postępowaniem wszczynanym na wniosek, stosownie do przepisu art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, w myśl którego wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych wydają decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na wniosek właściwego zarządcy drogi. Specyfika takiego rodzaju postępowania przejawia się w fakcie, iż może zostać ono zainicjowane tylko przez określony podmiot - organ nie może działać z urzędu, jak również inne strony nie mają możliwości wpływu na wszczęcie postępowania. W postępowaniu o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wniosek nie tylko inicjuje postępowanie, ale wyraża wolę inwestora rozstrzygnięcia sprawy. Wola ta musi istnieć przez cały tok postępowania, aby można było mówić, że postępowanie ma przedmiot. Tylko istnienie woli inwestora pozwala doprowadzić sprawę do rozstrzygnięcia merytorycznego.

W omawianym przypadku w ww. piśmie z dnia 15 czerwca 2015 r., znak: ZDW.T4a.5111.153.1.15, *inwestor* wniósł o wyłączenie wskazanych nieruchomości z zakresu inwestycji, z powodu braku prawa do dysponowania nimi na cele budowlane, w celu wykonania na nich prac nie mieszczących się w zakresie dyspozycji art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i f *specustawy drogowej*, a co za tym idzie zrezygnował z zajęcia tych działek pod przedmiotową inwestycję drogową. Niezależnie od tego, w jakim czasie okoliczność ta zaistnieje, organ rozpoznający sprawę ma obowiązek ją uwzględnić. Z dyspozycji art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* wynika, że dopuszczalne jest uchylene zaskarżonej decyzji w części i umorzenie w tym zakresie postępowania przed organem pierwszej instancji. W niniejszej sprawie bezprzedmiotowość postępowania, we wskazanym wyżej zakresie, zaistniała z powodu odstąpienia przez *inwestora* od wykonania prac na ww. działkach.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie II niniejszej decyzji organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję *Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* w części dotyczącej projektowanych działek nr 134/1, z obrębem 0005 Junczewo, nr 85/7, z obrębem 0005 Junczewo i nr 18/3, z obrębem 0033 Ustaszewo, oraz umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie.

Dokonana przez organ odwoławczy – w pkt III niniejszej decyzji - korekta *decyzji Wojewody Kujawsko – Pomorskiego* dotyczyła zmiany statusu niektórych działek oraz sposobu zagospodarowania w ramach realizowanej inwestycji.

I tak działka nr 57, z obrębem 0016 Świątkowo i działki nr 385 nr 1020/6, nr 1020/8, nr 1020/7, z obrębem 0001 Żnin, które dotychczas w zaskarżonej decyzji wskazane zostały jako nieruchomości, które zostały jedynie ograniczone w korzystaniu - po zmianach wprowadzonych przez organ odwoławczy - zostały w części objęte liniami rozgraniczającymi teren przedmiotowej inwestycji.

Korekta *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* dokonana przez organ odwoławczy w pkt III niniejszej decyzji uwzględnia również okoliczność, iż prace na działkach nr 14/1 (powstałej

z podziału działki nr 14), z obrębu 0033 Ustaszewo, nr 537/22, z obrębu 0001 Żnin, nr 871/13, z obrębu 0001 Żnin, nr 537/9, z obrębu 0001 Żnin, nr 80/5 (powstałej z podziału działki nr 80/2), z obrębu 0026 Sarbinowo, nr 45/7 (powstałej z podziału działki nr 45/3), z obrębu 0039 Żnin Wieś, odbywać się będą wyłącznie na podstawie przedstawionego przez *inwestora* oświadczenia o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, gdyż nie mieszczą się w zakresie dyspozycji art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e i f *specustawy drogowej*.

W pkt. IV niniejszej decyzji organ odwoławczy dokonał odpowiednich zmian odnośnie działek przeznaczonych pod przebudowę istniejącej sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii uwzględniających złożone w toku postępowania odwoławczego wyjaśnienia *inwestora* odnośnie zakresu prac prowadzonych na tych działkach. Organ odwoławczy - również w pkt IV niniejszej decyzji - orzekł, iż prace polegające na przebudowie zjazdu, wycince drzew, budowie drogi serwisowej, budowie ciągu pieszo-rowerowego i budowie sieci kanalizacji deszczowej na wskazanych działkach, będą odbywać się na podstawie przedstawionego przez *inwestora* oświadczenia o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane.

Organ odwoławczy dokonał również odpowiednich zmian w pkt. V *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*, dotyczącym zatwierdzenia podziału nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren objęty przedmiotową inwestycją, orzekając w tym zakresie w pkt. V niniejszej decyzji poprzez zatwierdzenie podziałów działki nr 57, z obrębu 0016 Świątkowo, działki nr 385, z obrębu 0001 Żnin i działki nr 1020/8, z obrębu 0001 Żnin. W tym samym punkcie niniejszej decyzji, organ odwoławczy zatwierdził mapy z projektami podziału ww. działek, jako odpowiednio załączniki nr 4, 5 i 6 do niniejszej decyzji. Wskazać bowiem należy, iż decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zastępuje decyzję o zatwierdzeniu podziału nieruchomości w ten sposób, iż w orzeczniczej części decyzji zawarte jest rozstrzygnięcie dotyczące zatwierdzenia podziału.

Konsekwencją ww. korekt musiała być zmiana niektórych załączników do *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*. Zmiany te zostały szczegółowo określone w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji (pkt. VI i VII).

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*. Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej* oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punktach I-VII rozstrzygnięcia niniejszej decyzji.

Odpowiadając na zarzuty Pana Jerzego Niezgody wskazać należy, co następuje.

Rozpatrując odwołanie Pana Jerzego Niezgody, w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem dotyczącym przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 45416, z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt VII Sa/Wa 585/15, z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 2887/14, z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1987/14, z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1001/14, z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2753/13, z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

W tym miejscu zasadnym jest również przywołanie stanowiska przedstawionego przez skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt II OPS/2/14, odmawiającym podjęcia, z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, "Czy przesłanki niezbędności i celowości realizacji inwestycji publicznej w kształcie przedstawionym przez inwestora, mieszczą się w zakresie oceny przez organ administracji publicznej wniosku inwestora o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (art. 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych - Dz. U. z 2013 r., poz. 687 ze zm.), pod kątem spełniania przez ten wniosek dopuszczalności wyłączenia w rozumieniu art. 21 ust. 2 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.)?". Według Sądu, Rzecznik Praw Obywatelskich w istocie rzeczy przedstawił do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne, które dotyczy istotnego problemu konstytucyjnego, co do tego w jaki sposób ma być oceniana dopuszczalność pozbawienia własności z uwagi na cele publiczne [art. 21 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r., poz. 1774, z późn. zm.)] w sprawie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej.

Naczelny Sąd Administracyjny przywołał w ww. postanowieniu stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całej społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonej; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wyłączonej. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony,

wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi (dla dróg krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, dla dróg wojewódzkich – zarząd województwa, dla dróg powiatowych – zarząd powiatu, a dla dróg gminnych – odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *specustawie drogowej* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10, Lex nr 954404).

Wobec powyższego, pismami z dnia 1 października 2014 r., znak: DOII-II-ak-772-91-1856/14 oraz z dnia 5 grudnia 2014 r., znak: DOII-II-ak-772-91-2374/14, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień dotyczących lokalizacji przedmiotowej inwestycji drogowej poruszonych przez Pana Jerzego Niezgodę.

Pismami z dnia 13 października 2014 r., znak: ZDW.T4a.5111.401.14, oraz z dnia 18 grudnia 2014 r., znak: ZDW.T4a.5111.490.14, *inwestor* odniósł się do uwag skarżącego.

Powyższe stanowiska *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *kpa*, przesłał skarżącemu przy piśmie z dnia 6 lutego 2015 r., znak: DOOII-II-ak-772-91-312/14/15, zawiadamiając o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przeglądania akt sprawy.

Do ww. pism *inwestora* z dnia 13 października i 18 grudnia 2014 r. skarżący ustosunkował się w piśmie z dnia 18 lutego 2015 r.

W piśmie tym Pan Jerzy Niezgoda podtrzymał zarzuty dotyczące niezgodności projektu budowlanego planowanej inwestycji z przepisami prawa, wskazując przy tym, że:

1. *inwestor* informując o niezachowaniu w stanie istniejącym odległości określonej w art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych*, w istocie potwierdził niezgodność projektu budowlanego z ww. przepisem prawa,
2. *inwestor* powołując się na wystąpienie szczególnie uzasadnionego przypadku, umożliwiającego zgodnie z art. 43 ust. 2 *ustawy o drogach publicznych* usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze w odległości mniejszej niż 20 m, nie wyjaśnił w jaki sposób przybliżenie drogi do domu skarżącego poprawi warunki bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz pominął wymóg uzyskania zgody stron na zmniejszenie tej odległości,
3. *inwestor* twierdząc, że wymiana nawierzchni oraz zaprojektowanie wysp spowalniających wpłyną korzystnie na poziom natężenia hałasu, nie wyjaśnił, w jakim stopniu planowane rozwiązania obniżą poziom natężenia hałasu ani nie przytoczył odpowiedniego fragmentu raportu oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia,
4. zaproponowane przez *inwestora* rozwiązanie dotyczące możliwości zlokalizowania dodatkowego zjazdu na nieruchomość skarżącego od strony drogi powiatowej, przy uzyskaniu zgody Zarządu Dróg Powiatowych w Żninie i pod warunkiem lokalizacji zjazdu poza granicą opracowania projektu rozbudowy drogi wojewódzkiej nr 251 „jest bezsensowne, gdyż opiera się na nierealnych założeniach”. Zdaniem skarżącego *inwestor* proponuje, aby on sam „załatwił sobie dodatkowy zjazd, a tymczasem zlikwiduje istniejący”,

5. *inwestor* twierdząc, że przesunięcie realizacji planowanej inwestycji poza nieruchomość skarżącego wiązałoby się z nieuzasadnionymi kosztami wykupu innych nieruchomości nie wyjaśnił dlaczego oddalenie drogi wojewódzkiej na odległość określoną w przepisach *ustawy o drogach publicznych* jest kosztem nieuzasadnionym, ani dlaczego zmniejszenie uciążliwości powodowanej ruchem pojazdów nie uzasadnia poniesienia dodatkowych kosztów,
6. *inwestor* informując o tym, że skarżący uczestniczył i zaakceptował obecny charakter przebudowy skrzyżowania drogi wojewódzkiej nr 251 z drogą powiatową nr 2304C, nie wyjaśnił kiedy skarżący zapoznał się z projektem budowlanym planowanego przedsięwzięcia, który zawiera szczegółowe informacje o zakresie i zasięgu inwestycji.

Wobec powyższego skarżący podtrzymał wniosek o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wojewodzie Kujawsko-Pomorskiemu do ponownego rozpatrzenia.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie, działając na podstawie art. 10 *kpa*, pismem z dnia 15 lipca 2016 r., znak: DLI-III-ak/DOII-III-ak/II-js/jo/ak-772-91-701/14/16, organ odwoławczy zawiadomił strony o możliwości wypowiedzenia się, przed wydaniem rozstrzygnięcia, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym.

W piśmie z dnia 29 lipca 2016 r. Pan Jerzy Niezgoda podniósł, iż planowana rozbudowa i przebudowa drogi wojewódzkiej nr 251 Kaliska - Inowrocław realizowana będzie, na odcinku od km 32 do km 33, na terenie przeznaczonym pod realizację innej inwestycji drogowej dotyczącej budowy drogi ekspresowej S5, co zdaniem skarżącego świadczy o tym, iż projekty rozbudowy odcinka drogi wojewódzkiej nr 251 Kaliska – Inowrocław oraz budowy węzła Żnin Zachód drogi ekspresowej 55, wzajemnie się wykluczają.

Według skarżącego, z chwilą uzyskania przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, polegającej na budowie drogi ekspresowej S5, *decyzja Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*, stanie się niewykonalna i będzie posiadać wadę, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 5 *kpa*. Zdaniem skarżącego projekt budowlany rozbudowy i przebudowy drogi wojewódzkiej nr 251 Kaliska - Inowrocław, z powodów wymienionych w odwołaniu, jest niezgodny z przepisami prawa i jego wady nie zostały wyeliminowane w postępowaniu odwoławczym. Co więcej, w opinii skarżącego, ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego, błędnie określiła wpływ hałasu, wibracji i zanieczyszczenia powietrza na zdrowie skarżącego i jego rodziny, jak również, nie uwzględniła skumulowanych oddziaływań rozbudowanej i przebudowanej drogi wojewódzkiej 251 oraz drogi ekspresowej S5.

Według skarżącego, rozbudowa i przebudowa drogi wojewódzkiej nr 251 Kaliska - Inowrocław oraz budowa drogi ekspresowej S5, na gruntach będących jego własnością, doprowadzi go i jego rodzinę do utraty zdrowia. Ponadto, w opinii skarżącego, realizacja obu planowanych inwestycji drogowych uniemożliwi prowadzenie przez niego działalności gospodarczej oraz prowadzenia gospodarstwa rolnego, co pozbawi jego rodzinę środków do życia.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów zawartych w odwołaniu Pana Jerzego Niezgody i uzupełniających je pismach Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdza, co następuje.

Za niezasadny należy uznać zarzut Pana Jerzego Niezgody dotyczący naruszenia art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych*, poprzez zbytne przybliżenie projektowanej jezdni drogi wojewódzkiej do jego zabudowań.

Wskazać należy, iż art. 43 *ustawy o drogach publicznych* – na którego treść powołuje się skarżący na poparcie swoich racji - dotyczy przypadku sytuowania budynków. Przepis ten normuje odległości, jakie muszą być zachowane między budynkiem, a krawędzią jezdni istniejącej drogi publicznej, wyłącznie podczas budowy (rozbudowy) obiektu budowlanego, a nie podczas budowy dróg. Chodzi więc w nim o dostosowanie odległości nowobudowanych budynków do przebiegu drogi publicznej, a nie – jak twierdzi skarżący – sytuowania drogi w stosunku do istniejących budynków.

Przepis art. 43 *ustawy o drogach publicznych*, statuuje generalny obowiązek zachowania, w szczególności ze względów bezpieczeństwa, odpowiedniej odległości pomiędzy obiektami budowlanymi zlokalizowanymi przy drodze a zewnętrzną krawędzią jezdni. W żaden sposób przepis ten nie może być odnoszony do sytuacji zupełnie innej, aniżeli w nim określona. Pomijając bowiem stosowanie w tym względzie jedynie językowej wykładni tego przepisu, jako wystarczającej do ustalenia jego normatywnej treści, także wykładnia celowościowa nie daje podstaw do rozszerzenia zakresu stosowania tego przepisu, skoro jego celem jest określenie stosownych wymagań dla zminimalizowania wzajemnych negatywnych oddziaływań pomiędzy istniejącą już drogą publiczną a innymi obiektami budowlanymi, które mają być dopiero usytuowane w pobliżu tej drogi. Ponadto, przyjęcie wykładni zastosowanej w odwołaniu wykluczałoby dopuszczalność sytuowania dróg publicznych w miejscach już zabudowanych (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 1232/13, opubl. w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 kwietnia 2008 r., sygn. akt II OSK 1687/07, LEX nr 470931, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 grudnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1555/09, LEX 580924, wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 listopada 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 2065/12 i z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wa 361/09).

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na ust. 2 zdanie 1 art. 43 *ustawy o drogach publicznych*, który stanowi, że: „W szczególnie uzasadnionych przypadkach usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze (...) w odległości mniejszej niż określona w ust. 1, może nastąpić wyłącznie za zgodą zarządcy drogi, wydaną przed uzyskaniem przez inwestora obiektu pozwolenia na budowę lub zgłoszeniem budowy albo wykonywania robót budowlanych”. Bez konieczności dokonywania jakichkolwiek działań interpretacyjnych wobec tego przepisu oczywiste jest, że art. 43 *ustawy o drogach publicznych* odnosi się do nowobudowanych (rozbudowywanych) obiektów, bowiem tylko takich dotyczyć może problem „uzyskania przez inwestora obiektu pozwolenia na budowę, zgłoszenia budowy albo wykonywania robót budowlanych”. Przytoczony przepis nie ma więc zastosowania do postępowania w trybie *specustawy drogowej*, w którym następuje lokalizacja drogi, jako jedno z rozstrzygnięć decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W związku z powyższym, *inwestor* dokonując lokalizacji inwestycji drogowej nie był związany treścią art. 43 *ustawy o drogach publicznych*. Z tego względu, nie mają żadnego znaczenia dla oceny prawidłowości wydanej *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* wyjaśnienia *inwestora* dotyczące możliwości odstąpienia od wymogu określonego w powołanym art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych*, skoro wymóg ten ma charakter ustawowy i dotyczy innej sytuacji, aniżeli projektowanie usytuowania rozbudowywanej drogi wobec istniejących już obiektów budowlanych.

Za niezasadnione należy uznać wątpliwości skarżącego dotyczące zaprojektowania przedmiotowej inwestycji drogowej zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. e oraz art. 5 ust. 1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane* i § 8 ust. 2 pkt 7 oraz § 8 ust. 3 pkt 2 *rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*, gdyż po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz w *rozporządzeniu w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego*.

Przepis art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej* zobowiązuje organ do określenia w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej m.in. wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Zasada ochrony interesu prawnego osób trzecich znajduje konkretyzację w art. 5 ust. 1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane*. Zgodnie z ww. przepisem „obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy (...) projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, (...) zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej”.

W pkt IV *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* organ I instancji odniósł się do kwestii określonej w art. 11f ust. 1 pkt. 4 *specustawy drogowej*, zaś organ odwoławczy powyższe rozstrzygnięcia utrzymał w mocy. Do uznania, że zostały naruszone warunki dotyczące ochrony interesów osób trzecich nie wystarcza subiektywne poczucie właściciela nieruchomości, że – poprzez realizację

obiektu budowlanego – jego prawa wynikające z własności są ograniczane, o ile nie znajduje ono oparcia w obowiązującym przepisie prawa materialnego.

Według Ministra Infrastruktury i Budownictwa, ochrona interesów osób trzecich w procesie inwestycyjnym nie może prowadzić do sytuacji, w której to osoby trzecie, a nie inwestorzy decydować będą o dopuszczalności wybudowania obiektów budowlanych, miejscu posadowienia takich obiektów, rodzaju obiektu budowlanego i to nawet z naruszeniem ogólnego interesu społecznego. Nie można dopuścić do sytuacji, w której uprawnienia właściciela nieruchomości całkowicie ograniczają uprawnienia inwestora.

Odnosząc się do wątpliwości skarżącego dotyczących podstawy prawnej realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej stwierdzić należy, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia odbywa się na podstawie przepisów *specustawy drogowej*, które zostały przywołane w podstawie prawnej *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*.

Specustawa drogowa ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Wyjątkowy charakter *specustawy drogowej*, wyrażony jest nie tylko w jej tytule, ale wynika też z całokształtu uregulowań stanowiących uproszczenie postępowania administracyjnego mającego na celu zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Zgodnie z jej przepisami zezwolenie na realizację inwestycji drogowej zastąpiło pięć odrębnych decyzji administracyjnych, w tym również dotyczącą przymusowego wywłaszczenia własności nieruchomości. Wprowadzenie do porządku prawnego szczególnych przepisów tzw. "specustawy" i – w konsekwencji – określenie specjalnego trybu realizacji zamierzeń inwestycyjnych uzasadnione jest celem publicznym w postaci konieczności sprawnego i szybkiego stworzenia nowej oraz usprawnienia i udoskonalenia istniejącej infrastruktury drogowej w kraju.

Odpowiadając na zarzuty skarżącego dotyczące tego, iż znaczne przybliżenie rozbudowanej jezdni drogi wojewódzkiej względem jego zabudowań spowoduje utrudnienia w normalnym korzystaniu z nich i wpłynie negatywnie na poziom życia skarżącego oraz jego rodziny z powodu dużej emisji hałasu, wibracji i spalin, podkreślić należy, iż wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzonego w Burmistrza Żnina, zakończonym *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *specustawy drogowej* w związku z art. 72 ust. 1 pkt 10 oraz art. 59 i nast. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*”, inwestor ma obowiązek dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie zaś z art. 82 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określa się m.in. warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

W myśl zaś art. 86 *ustawy o udostępnianiu informacji i jego ochronie*, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1. Należy przy tym podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia ma charakter *sui generis* „rozstrzygnięcia wstępnego” względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i pełni ona względem niego w istocie funkcję prejudycjalną. Określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia” nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane.

Tak więc należy stwierdzić, że to na etapie postępowania środowiskowego, zakończonego wydaniem *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* nastąpiła ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji. Ewentualne uwagi i zastrzeżenia co do skutków środowiskowych realizacji przedmiotowej inwestycji strony mogły zgłaszać w toku ww. postępowania środowiskowego.

Natomiast zarówno Wojewoda Kujawsko-Pomorski, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej związani byli ustaleniami decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia i nie są właściwi do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Kompetencja w tym zakresie przysługuje organom wskazanym w *ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 stycznia 2013 r., sygn. akt II OSK 1737/11 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 czerwca 2012 r., sygn. akt II OSK 710/11, Lex nr 1217447).

Z powyższych względów, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie mogą zostać rozpoznane zarzuty skarżącego dotyczące tego, iż ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego, błędnie określiła wpływ hałasu, wibracji i zanieczyszczenia powietrza na zdrowie skarżącego i jego rodziny, jak również, nie uwzględniła skumulowanych oddziaływań rozbudowanej i przebudowanej drogi wojewódzkiej 251 oraz drogi ekspresowej S5, gdyż, o czym była już mowa powyżej, zarówno Wojewoda Kujawsko-Pomorski, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie są właściwi do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Organ odwoławczy jest natomiast zobowiązany do oceny *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*, w tym zatwierdzonego tą decyzją projektu budowlanego, pod kątem zgodności z wymaganiami ochrony środowiska określonymi m.in. w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wynika to z treści art. 35 ust. 1 pkt 1 *ustawy Prawo budowlane*, który nakazuje organowi administracji architektoniczno-budowlanej badanie zgodności projektu budowlanego m.in. z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie* (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 lutego 2012 r., sygn. akt. II OSK 2544/11, LEX nr 1138181).

W niniejszej sprawie, po dokonaniu takiej kontroli, Minister Infrastruktury i Budownictwa nie dopatrzył się żadnych uchybień w tym zakresie.

Za niezasadny należy uznać zarzut skarżącego dotyczący tego, iż projekt budowlany przebudowy skrzyżowania drogi wojewódzkiej nr 251 z drogą powiatową nr 234C Słabomierz – Żnin, przewiduje likwidację zjazdu z drogi powiatowej na teren siedliska prowadzonego przez niego gospodarstwa rolnego, co uniemożliwi wyjazd maszyn rolniczych na pola oraz ich wjazd na teren gospodarstwa skarżącego.

Art. 29 ust. 2 *ustawy o drogach publicznych* nakłada na zarządcę drogi, w przypadku budowy lub przebudowy drogi, obowiązek budowy lub przebudowy zjazdów dotychczas istniejących. Zatem obowiązek ten występuje tylko w odniesieniu do zjazdów istniejących (w sensie prawnym, a więc legalnych), co oznacza, iż musiały one być formalnie ustanowione przed rozpoczęciem budowy lub przebudowy drogi. W przypadku, gdy koniecznym jest utworzenie nowego zjazdu, zezwolenie na jego usytuowanie wydaje właściwy zarządca drogi.

Dokonana przez organ odwoławczy analiza zgromadzonej w niniejszej sprawie dokumentacji oraz wyjaśnień przedstawionych przez *inwestora* wykazała, iż działka skarżącego nr 32, obręb Żnin Wieś ma zapewnioną komunikację zarówno od strony drogi wojewódzkiej jak i drogi powiatowej. *Inwestor* wskazał, iż w ramach konsultacji społecznych (w których uczestniczył skarżący) zaprojektowano na ww. działkę nr 32 oprócz przebudowy istniejących pięciu zjazdów, dodatkowo nowy zjazd w km 32+840,20. W sumie – jak wyjaśnił *inwestor* – działka skarżącego jest skomunikowana przez 6 zjazdów objętych zakresem projektu oraz dodatkowe dwa istniejące poza zakresem projektu, po których także jest możliwy dostęp do działki nr 32 od strony drogi powiatowej.

Z powyższych względów, poparcia w zgromadzonym materiale dowodowym nie znajduje twierdzenie skarżącego dotyczące tego, iż *inwestor* proponuje, aby skarżący „sam załatwił sobie dodatkowy zjazd, a tymczasem zlikwiduje istniejący”.

Odnosząc się do stanowiska skarżącego, iż sąsiedztwo drogi wojewódzkiej nr 251 i planowanej drogi ekspresowej S5 uniemożliwi funkcjonowanie jego gospodarstwa rolnego, a hałas, wibracje i zanieczyszczenia powietrza powodowane ruchem pojazdów, nie pozwolą na normalne korzystanie z budynku mieszkalnego, podkreślić trzeba wyraźnie, iż wskazane przez skarżącego kwestie nie są przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W postępowaniu w sprawie wydania takiej decyzji zarówno wojewoda, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa, badają zgodność z prawem wniosku *inwestora*, nie zaś zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych tą decyzją. Zauważyć przy tym należy, że z samej istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest wadliwa.

Wskazać przy tym należy, iż organ wydający decyzję dotyczącą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie jest kompetentny do oceny przesłanek ekonomicznych, oraz społecznych powstającej inwestycji, w jej kształcie określonym przez inwestora. Do organu administracji należy jedynie ocena wniosku inwestora pod względem jego zgodności z prawem powszechnie obowiązującym. Jeżeli, w wyniku realizacji ww. inwestycji, skarżący poniesie jakiegokolwiek szkody materialne, to będzie mu przysługiwało roszczenie odszkodowawcze, dochodzone na zasadach ogólnych w postępowaniu cywilnym. Podkreślić także należy, że przedmiotem orzekania zarówno przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego, jak i Ministra Infrastruktury i Budownictwa, nie jest prognozowanie wielkości ewentualnych strat w majątku skarżącego, jako czynnika decydującego o wyborze przez *inwestora* konkretnych rozwiązań technicznych i w tym zakresie podnoszone przez skarżącego zarzuty pozostają bez wpływu na kształt podjętego rozstrzygnięcia.

Na marginesie wskazać również należy, że stosownie do treści art. 13 ust. 3 *specustawy drogowej*, jeżeli pod inwestycję została przejęta część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, to strona może zwrócić się w oddzielnym wniosku do właściwego zarządcy drogi o nabycie tej pozostałej części nieruchomości. Zgodnie z orzecznictwem sądowoadministracyjnym taki wniosek nie jest rozpatrywany w trybie postępowania administracyjnego, gdyż nie jest to sprawa administracyjna w rozumieniu *kpa*. Takie żądanie właściciela nie jest prostą kontynuacją postępowania wywłaszczeniowego, czy też nowym postępowaniem administracyjnym w tym przedmiocie. Jest to roszczenie cywilnoprawne, którego w razie sporu strona może dochodzić przed sądem powszechnym (patrz: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 września 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 935/14, 5 czerwca 2012 r. sygn. akt VII SA/Wa 716/12, LEX nr 1275973, oraz z dnia 4 czerwca 2007 r. sygn. akt I SA/Wa 137/07, LEX nr 351339).

Konstrukcja zastosowana w art. 13 ust. 3 *specustawy drogowej*, w oparciu o który zarządca drogi podejmuje czynności zmierzające do nabywania gruntów pod inwestycje w zakresie dróg publicznych i samodzielnie decyduje o tym, czy dana nieruchomość spełnia kryteria wskazane w powołanym przepisie stanowi roszczenie cywilnoprawne, którego zasadność może ocenić jedynie sąd powszechny. Organ administracji publicznej nie prowadzi w tego typu sprawach postępowania administracyjnego i nie orzeka w formie decyzji administracyjnej (por. np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2011 r., sygn. akt I OSK 1932/10, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 marca 2012 r., sygn. akt I SA/Wa 2289/11, postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 14 lutego 2012 r., sygn. akt I SAB/Rz 84/11).

Za niezasadne należy uznać stwierdzenie skarżącego dotyczącego tego, iż planowana rozbudowa skrzyżowania drogi wojewódzkiej 251 z drogą powiatową nr 2304C, mogłaby być zrealizowana na przyległych do skrzyżowania działkach o nr ew. 22/1 i 21, czyli w terenie niezabudowanym.

W ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa zarządca drogi zamierzający zrealizować przedmiotową inwestycję drogową, przy projektowaniu jej przebiegu uwzględnił optymalny przebieg, w tym również w zakresie dotyczącym interesu prawnego skarżącego.

Nie wydaje się możliwe zaprojektowanie drogi publicznej o takim przebiegu przez nieruchomości nie stanowiące własności publicznej, który nie wzbudzałby sprzeciwu przynajmniej części właścicieli tych nieruchomości. Sprzeciw taki wydaje się być oczywiście naturalnym odruchem ochrony sposobu wykonywania własności nieruchomości przez jej dotychczasowego właściciela, jednakże rozwój urbanizacyjny skutkuje zwiększającym się ograniczaniem indywidualnych praw właścicielskich na rzecz konieczności rozwoju infrastruktury o publicznej lub społecznej użyteczności w ramach społecznej funkcji prawa własności. W takich okolicznościach inwestor zawsze będzie narażony na wywołanie lokalnego konfliktu społecznego, ponieważ to on samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych a następnie techniczno-wykonawczych inwestycji mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający w sprawie zezwolenia na realizację tej inwestycji wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Skoro ustawodawca precyzyjnie określił zakres wniosku składanego przez inwestora drogi publicznej, to porównując jego zawartość (wraz z załącznikami) z ustawowo wyznaczoną treścią orzeczniczą decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, określoną w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, organy orzekające nie mogą modyfikować ustaleń i parametrów zawartych we wniosku o wydanie ww. decyzji, jeżeli nie wynika to z wiążących organ przepisów prawa. Organy wydające decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej są uprawnione jedynie do oceny prawnej całości przedsięwzięcia inwestycyjnego i dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę.

Tylko bowiem stwierdzenie przez organ, iż kształt inwestycji w wersji zgłoszonej we wniosku narusza normę wynikającą z określonych przepisów prawa, zobowiązuje ten organ do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w wersji wnioskowanej przez zarządcę drogi publicznej. Przy czym przepisy *specustawy drogowej* nie określają obowiązku przedstawienia przez wnioskodawcę różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji, dlatego też organy orzekające w pierwszej i drugiej instancji miały jedynie obowiązek dokonać oceny zgodności z prawem takiego wariantu, jaki przedstawił wnioskodawca.

Organy wydające decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie są władne nakazać inwestorowi innej lokalizacji drogi. Niedopuszczalna jest również ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, gdyż miałaby charakter pozaprawny. Podkreślić należy, iż organ administracji publicznej - wbrew twierdzeniu wyrażonemu przez skarżącego - nie jest zobowiązany do badania alternatywnych wariantów przeprowadzenia inwestycji liniowej w sytuacji, gdyby np. właściciele nieruchomości zgłosili sprzeciw wobec lokalizacji przedsięwzięcia zaproponowanej przez inwestora. Organom administracji publicznej orzekającym w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ustawodawca nie przyznał uprawnień do korygowania, zmiany lokalizacji inwestycji zaproponowanej przez inwestora.

Realizacja inwestycji drogowych z reguły wiąże się z ograniczeniem a często z odebraniem praw do nieruchomości. Zmiana przebiegu planowanej drogi mająca na celu polepszenie sytuacji jednych właścicieli następuje zawsze kosztem drugich. Ich interesy są najczęściej sprzeczne i trudne do pogodzenia. Zawarty w art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej* obowiązek uwzględnienia uzasadnionych (co trzeba tu podkreślić) interesów osób trzecich, należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione. Tymczasem skarżący powołuje się jedynie na interes subiektywny, upatrując go w uszczupleniu jego praw własności i pogorszeniu warunków korzystania z jego nieruchomości. Niewątpliwie jest to naruszenie jego interesu, jednak nie jest on na tyle uzasadniony aby tak zmienić przebieg drogi aby omijała jego nieruchomość. Należy bowiem wziąć pod uwagę, że w tego typu inwestycjach priorytetowym jest z zasady interes publiczny, który również w niniejszej sprawie przeważa nad interesem skarżącego, bowiem wynika z konieczności usprawnienia istniejącego układu komunikacyjnego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt II OSK 1730/14, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tak sformułowany interes faktyczny skarżącego jest analogiczny z interesem każdej innej osoby, na której funkcjonowanie w życiu codziennym będzie miała wpływ realizacja przedmiotowej inwestycji. Uznanie przy tym, że ochronie przewidzianej w powołanym powyżej przepisie podlegać winien interes faktyczny osób trzecich, mogło by prowadzić do paraliżu inwestycji związanych z realizacją dróg publicznych, nie zaś do zapewnienia poszanowania praw które są zagrożone w związku z planowaną inwestycją. Nie zamyka to stronie prawa do dochodzenia ochrony naruszonych, w ocenie strony, dóbr w postępowaniu przed sądami powszechnymi w drodze ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych, względnie zgłaszania uwag do właściwych organów w tym nadzoru budowlanego, lecz w odrębnych postępowaniach administracyjnych (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, Lex nr 1367353).

Według Ministra Infrastruktury i Budownictwa konieczna jest natomiast merytoryczna kontrola zasadności ingerencji w prawa jednostki przy realizacji inwestycji.

Minister Infrastruktury i Budownictwa stoi na stanowisku, iż organ administracji publicznej ma obowiązek – wypełniony w postępowaniu administracyjnym zakończone wydaniem *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* w odniesieniu do działki skarżącego – badania zasadności zajęcia jej nieruchomości pod inwestycję. W opinii organu odwoławczego, całokształt okoliczności niniejszej sprawy dowodzi, iż przejęcie części działki skarżącego jest niezbędne dla realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej. W ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa, ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że planowana rozbudowa skrzyżowania drogi wojewódzkiej 251 z drogą powiatową nr 2304C, została wytyczona optymalnie.

Niezależnie od powyższego, *inwestor* stwierdził, iż lokalizacja inwestycji na działkach nr 21 i 22/1, z obrębu Żnin Wieś wiązałyby się z nieuzasadnionymi kosztami wykupu nieruchomości. Według *inwestora*, zaprojektowana przebudowa drogi powiatowej nr 2304C uwzględnia maksymalne wykorzystanie istniejącego przebiegu drogi, z korektą samego połączenia drogi powiatowej z drogą wojewódzką, które według warunków technicznych projektowania dróg, powinno być zbliżone do kąta prostego. Zatem twierdzenia skarżącego, że planowana droga (przebudową skrzyżowania drogi wojewódzkiej z drogą powiatową) mogła mieć inny od zatwierdzonego przebieg są polemiką z prawidłowymi ustaleniami organów orzekających w przedmiocie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji, które mają odzwierciedlenie zarówno w treści *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, jak i w treści projektu budowlanego sporządzonego przez osoby uprawnione, posiadające wiedzę specjalistyczną w danej dziedzinie.

Na uwzględnienie nie zasługuje stanowisko Pana Jerzego Niezgody, iż *inwestor* w swoich pismach nie wyjaśnił kiedy skarżący zapoznał się z projektem budowlanym planowego przedsięwzięcia, który zawiera szczegółowe informacje o zakresie i zasięgu przedmiotowej inwestycji.

Specustawa drogowa ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie inwestycji w zakresie dróg publicznych. Wyjątkowy charakter *specustawy drogowej*, wyrażony jest nie tylko w jej tytule, ale wynika też z całokształtu uregulowań stanowiących uproszczenie postępowania administracyjnego mającego na celu zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Przejawem takiego uproszczenia i przyspieszenia procedur związanych z prowadzeniem postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych jest konstrukcja przewidziana w art. 11d ust. 5-10 *specustawy drogowej*

Zgodnie z art. 11d ust. 5 i 6 *specustawy drogowej*, w brzmieniu obowiązującym na dzień złożenia wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, Wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych wysyła zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wnioskodawcy, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości, a w przypadku, o którym mowa w art. 11a ust. 2, wojewodom, na których obszarze własności znajduje się część nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, oraz zawiadamiają pozostałe strony w drodze obwieszczeń, odpowiednio w urzędzie wojewódzkim lub starostwie powiatowym, a także w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin i w prasie lokalnej.

Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5, zawiera m.in. informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego ma umożliwić stronom realizację uprawnień procesowych określonych przepisami *kpa* przez podejmowanie przez nie czynności procesowych mających wpływ na ustalenie stanu faktycznego i prawnego sprawy administracyjnej. Uzyskanie przez stronę informacji o wszczęciu postępowania administracyjnego w określonej sprawie umożliwia stronie podjęcie stosownych działań w danej sprawie i pozwala na zadbanie o należyłą ochronę własnych interesów prawnych.

W przedmiotowej sprawie, stosownie do treści ww. przepisów *specustawy drogowej* Wojewoda Kujawsko-Pomorski prawidłowo zawiadomił strony, w tym również Pana Jerzego Niezgodę, o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. W obwieszczeniach oraz zawiadomieniach wysłanych na adres podany w katastrze zamieszczono, zgodnie z art. 11d ust. 6 *specustawy drogowej*, zamieszczono informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, strony przedmiotowego postępowania, w tym skarżący, mieli zapewnioną przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego, na każdym jego etapie, możliwość czynnego w nim udziału, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 10 *kpa*, z czego skarżący jednakże nie skorzystał.

Uznać zatem należy, iż skarżący podczas postępowania w sprawie wydania *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* miał możliwość zapoznania się z projektem budowlanym przedmiotowej inwestycji drogowej oraz wniesienia swoich uzasadnionych wątpliwości dotyczących planowanej rozbudowy skrzyżowania drogi wojewódzkiej 251 z drogą powiatową nr 2304C, w obrębie jego działki. Z akt postępowania zakończonego wydaniem *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* wynika jednak, iż skarżący nie składał żadnych uwag i wniosków w trakcie trwania tego postępowania. Powyższe zarzuty Pana Jerzego Niezgody pojawiły się dopiero w odwołaniu od *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* i rozpatrzone zostały w trakcie trwania postępowania odwoławczego, o czym mowa była już wcześniej.

Odnosząc się natomiast do zarzutów dotyczących naruszenia art. 7 i 107 § 3 *kpa*, podkreślić należy przede wszystkim wyraźnie, że skarżący - poza samym sformułowaniem zarzutów - nie wskazał, na czym polegają, w czym się przejawiają (w jakim konkretnym działaniu bądź zaniechaniu organu pierwszej instancji) zdiagnozowane przez niego nieprawidłowości. Wobec powyższego nie jest możliwe odniesienie się do zarzutów, które nie zostały skonkretyzowane na gruncie przedmiotowej sprawy. Niezależnie od powyższego, organ odwoławczy dokonał analizy zarówno postępowania przeprowadzonego przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego, jak i zaskarżonej decyzji będącej efektem tego postępowania, pod kątem ww. zarzutów, postawionych w sposób ogólny, uznając je za bezzasadne.

Naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 *kpa*. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01, LEX 75516).

W toku postępowania zakończonego wydaniem *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* nie doszło do naruszenia przepisów proceduralnych w sposób mogący mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Stwierdzić należy, iż organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji - w zakresie dotyczącym interesu prawnego skarżącego - w sposób rzetelny, zgodny z wymogami *kpa*, wystarczający do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia. W tym zakresie podjął też wszelkie niezbędne kroki konieczne do ustalenia stanu faktycznego, przeprowadził w sposób prawidłowy postępowanie dowodowe i poczynił na jego podstawie właściwe ustalenia, czemu dał wyraz w zaskarżonej decyzji. Wojewoda Kujawsko-Pomorski w sposób odpowiadający art. 107 § 3 *kpa* uzasadnił swoją decyzję, wskazując przesłanki, które wzięły pod rozwagę przy rozpatrywaniu sprawy.

Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Na ocenę zgodności z prawem wydanej *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* nie mają wpływu zarzuty skarżącego dotyczące tego, iż projekty rozbudowy odcinka drogi wojewódzkiej nr 251 Kaliska – Inowrocław oraz budowy węzła Żnin Zachód drogi ekspresowej 55, wzajemnie się wykluczają.

Podkreślić należy, że organ administracji publicznej bada sprawę biorąc pod uwagę jej indywidualne uwarunkowania faktyczne i prawne, w oparciu o przedstawiony materiał dowodowy. Nie jest zadaniem organu ocena innej sprawy, nie będącej przedmiotem prowadzonego postępowania (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 30 grudnia 2009 r., sygn. akt II SA/OI 960/09. Lex nr 581377). Powyższe zarzuty skarżącego dotyczą odrębnej od niniejszej sprawy inwestycji drogowej dotyczącej budowy drogi ekspresowej S5. Zakres rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie może natomiast dotyczyć tylko tych kwestii, które są przedmiotem *decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*, która dotyczy rozbudowy drogi wojewódzkiej nr 251, a nie budowy drogi ekspresowej S5.

Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy *specustawy drogowej*, *ustawy Prawo budowlane* oraz innych aktów prawnych wydanych na podstawie i w wykonaniu przepisów tego prawa lub przepisów wydanych dla ochrony środowiska. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki planowania przestrzennego, wzajemnych relacji między planowanymi lub realizowanymi inwestycjami. Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego.

Z powyższych względów, za niezasadne należy uznać stanowisko Pana Jerzego Niezgody dotyczącego tego, iż z chwilą uzyskania przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, polegającej na budowie drogi ekspresowej S5, *decyzja Wojewody Kujawsko-Pomorskiego*, stanie się niewykonalna i będzie posiadać wadę, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 5 *kpa*.

Uznać zatem należy, iż podnoszone przez skarżącego zarzuty dotyczące wzajemnych wykluczających się relacji między rozbudową drogi wojewódzkiej nr 251 a budową węzła Żnin Zachód drogi ekspresowej S5, jeśli nie są subiektywnym odczuciem strony to co najwyżej są okolicznością faktyczną a nie prawną.

Podsumowując, organ odwoławczy uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji.

Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Kujawsko-Pomorskiego* - poza częścią uchyloną niniejszą decyzją - nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniu i uzupełniających je pismach nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r., poz. 718, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

Nr 1.1–1.13 – mapa w skali 1:500 przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, określająca linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji,

Nr 2.1–2.12 - rysunki zamienne nr 1/22, 7/22, 8/22, 10/22, 11/22, 13/22, 15/22, 17/22, 18/22, 21/22, 22/22 (Tom I, Rysunek Nr 2) i nr 1/1 (Tom I, Rysunek nr 2.1) Planu Zagospodarowania Terenu,

Nr 3 - wykaz działek objętych przedmiotową inwestycją drogową,

Nr 4 - mapa z projektem podziału działki nr 57, z obrębu 0016 Świątkowo,

Nr 5 - mapa z projektem podziału działki nr 1020/8, z obrębu 0001 Żnin,

Nr 6 - mapa z projektem podziału działki nr 385, z obrębu 0001 Żnin.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Marcin Wojtowicz
DYREKTOR
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Kujawsko-Pomorski,
2. Pan Mirosław Kielnik
Dyrektor Zarządu Dróg Wojewódzkich w Bydgoszczy
pełnomocnik Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego
(3 egz. decyzji, w tym 1 z kompletem załączników, w celu m.in. wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych),
3. A/a.

Otrzymuje (bez załączników):

1. Pan Jerzy Niezgoda.

Otrzymuje do wiadomości (z załącznikami nr 2.1-2.12 i 3):

1. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego

Do wiadomości:

1. Starosta Żniński
– wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,
2. Sąd Rejonowy w Żninie
IV Wydział Ksiąg Wieczystych,
3. Kujawsko-Pomorski Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy
Wydział Infrastruktury i Rozwoju,
- ④ 4. Urząd Miejski w Żninie,
5. Urząd Miejski w Janowcu Wielkopolskim,
6. Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
Departament Orzecznictwa.